

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 maja 2023 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État – Francja) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance/Manitou BF SA (C-407/22), Bricolage Investissement France SA (C-408/22)

(Sprawy połączone C-407/22 i C-408/22 ⁽¹⁾, Manitou BF i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Podatki dochodowe od osób prawnych – Opodatkowanie grup (francuskie „intégration fiscale”) – Zwolnienie dywidend wypłacanych przez spółki zależne należące do zintegrowanej grupy podatkowej – Spółka dominująca będąca rezydentem – Powiązania kapitałowe ze spółkami będącymi rezydentami i spółkami niebędącymi rezydentami bez utworzenia zintegrowanej grupy podatkowej – Zwolnienie dywidend wypłacanych przez spółki zależne niebędące rezydentami – Koszty i opłaty niepodlegające odliczeniu związane z udziałem – Brak neutralizacji skutków włączenia tych kosztów i opłat]

(2023/C 223/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Strony przeciwne: Manitou BF SA (C-407/22), Bricolage Investissement France SA (C-408/22)

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym zintegrowanego systemu podatkowego, zgodnie z którymi:

- spółka dominująca będąca rezydentem, która wybrała integrację podatkową ze spółkami będącymi rezydentami, może skorzystać z neutralizacji skutków włączenia proporcjonalnej części kosztów i opłat ryczałtowo określonej na 5 % kwoty netto dywidend otrzymanych przez nią od jej spółek zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, które, gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji,
- podczas gdy takiej neutralizacji odmawia się spółce dominującej będącej rezydentem, która nie wybrała takiej integracji podatkowej, pomimo istnienia powiązań kapitałowych z innymi spółkami będącymi rezydentami, które na to pozwalają.

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 5.9.2022.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – GO i in./Regione Lazio

(Sprawa C 482/22 ⁽¹⁾, Associazione Raggio Verde)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 53 i 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Zakres obowiązku odesłania prejudycjalnego spoczywającego na sądach krajowych orzekających w ostatniej instancji – Wyjątki od tego obowiązku – Kryteria – Sytuacje, w których prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości – Warunek, że sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji jest przekonany, iż taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii orzekających w ostatniej instancji innych sądów państw członkowskich i Trybunału]

(2023/C 223/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GO, UL, KC, PE, HY, EM, Associazione Raggio Verde

Strona pozwana: Regione Lazio

Sentencja

Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, może powstrzymać się od przedłożenia Trybunałowi pytania w kwestii wykładni prawa Unii i rozstrzygnąć je na własną odpowiedzialność, gdy prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości. Istnienie takiej oczywistości należy oceniać z uwzględnieniem cech charakterystycznych prawa Unii i szczególnych trudności, jakie sprawia jego wykładnia, oraz niebezpieczeństwa rozbieżności w orzecznictwie wewnątrz Unii Europejskiej.

Ten sąd krajowy nie jest zobowiązany udowodnić w sposób szczegółowy, że inne orzekające w ostatniej instancji sądy państw członkowskich i Trybunał dokonałyby takiej samej wykładni, lecz w wyniku oceny, która uwzględni te elementy, musi nabrać przekonania, iż taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii tych innych sądów krajowych i Trybunału.

(¹) Data złożenia: 14.07.2022.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 27 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez d Consiglio di Stato – Włochy) – Ministero della Giustizia/SP

[Sprawa C-495/22 (¹), Ministero della Giustizia (Konkurs na stanowisko notariusza)]

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 53 i 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Zakres obowiązku odesłania prejudycjalnego spoczywającego na sądach krajowych orzekających w ostatniej instancji – Wyjątki od tego obowiązku – Kryteria – Sytuacje, w których prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości – Warunek, że sąd krajowy orzekający w ostatniej instancji jest przekonany, iż taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii orzekających w ostatniej instancji innych sądów państw członkowskich i Trybunału]

(2023/C 223/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero della Giustizia

Strona przeciwna: SP

Sentencja

Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, może powstrzymać się od przedłożenia Trybunałowi pytania w kwestii wykładni prawa Unii i rozstrzygnąć je na własną odpowiedzialność, gdy prawidłowa wykładnia prawa Unii jest tak oczywista, że nie pozostawia ona miejsca na jakiegokolwiek racjonalne wątpliwości. Istnienie takiej oczywistości należy oceniać z uwzględnieniem cech charakterystycznych prawa Unii i szczególnych trudności, jakie sprawia jego wykładnia, oraz niebezpieczeństwa rozbieżności w orzecznictwie wewnątrz Unii Europejskiej.